

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814010324
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5814010324.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Mgr. Miroslava Mazúcha, na neverejnom zasadnutí konanom 10. septembra 2020 prejednal odvolanie prokurátora podané proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/24/2014 z 24.1.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/24/2014 z 24.1.2020.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/24/2014 z 24.1.2020 bol obžalovaný T. P. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Námestove sp. zn. Pv 281/13/5507-36 z 12.12.2014 pre skutok kvalifikovaný ako zločin (správne malo byť uvedené prečin - pozn. odvolacieho súdu) podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

dňa 25.9.2012 v čase okolo 10:00 h. v F. po tom, ako po vzájomnej dohode so I. G., nar. X.XX.XXXX, užíval pracovný stroj - šmykom riadený nakladač GEHL, rok výroby 2009, VIN:GHL05640C00507529, na ktorý uzatvoril dňa 8.2.2011 I. G. leasingovú zmluvu č. LZF/11/00675 so spoločnosťou F. Leasing, a.s., Panónska cesta 11, 852 01 Bratislava, zaplatil tri splátky, neskôr už neplatil, následne čoho si leasingová spoločnosť v zmysle uvedenej leasingovej zmluvy uplatnila vlastnícke právo na predmet leasingu, v uvedený deň odovzdal pracovníkovi zmluvného partnera F. Leasing, a.s., spoločnosti OZAS Finance, SR nezistený pracovný stroj nezisteného výrobcu namiesto nakladača GEHL, ktorý bol predmetom leasingu, čím spoločnosti F. Leasing, a.s., Panónska cesta 11, 852 01 Bratislava, IČO: 35 704 713, spôsobil škodu vo výške 25.665,- EUR.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť F. Leasing, a.s., Panónska cesta 11, Bratislava, IČO: 35 704 713, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že sa nestotožňuje s vecným odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré súd prezentoval na strane 7-8 rozsudku, pretože podľa jeho názoru nezodpovedá vykonanému dokazovaniu a právnemu stavu veci. Závery súdu nezodpovedajú skutkovému a právnemu stavu veci v čase skutku, ktorý je predmetom obžaloby. Tieto argumenty boli prevzaté zo zrušeného oslobodzujúceho rozsudku zo dňa 20.4.2018, doplnená bola iba časť týkajúca sa civilných rozsudkov. Neostáva nič iné len odkázať na predchádzajúcu argumentáciu prokurátora a aspoň stručne zopakovať, že v čase skutku, ktorý je predmetom obžaloby, už boli všetky zmluvné dojednania o zodpovednosti za škody

na predmete leasingu bezpredmetné, pretože išlo o situáciu, keď nájomca pre neplatenie splátok odnímal predmet leasingu, čiže realizoval výkon svojho vlastníckeho práva k veci v zmysle § 123 Občianskeho zákonníka. Krajský súd v Žiline na strane 11-13 tieto skutočnosti posúdil a podrobne odôvodnil, prečo ani judikovaná pohľadávka z titulu nedodržania zmluvných podmienok nemá vplyv na posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného. Nie je celkom zrejmé, prečo boli tieto argumenty zopakované pri novom rozhodovaní, kde je prvostupňový súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Pokiaľ prvostupňový súd spochybňuje úmysel obžalovaného spôsobiť škodu, znovu túto skutočnosť posudzuje nie v príčinnej súvislosti s predmetom obžaloby, ale vo svetle finančného vysporiadania zmluvného vzťahu, ktorú už bol v čase skutku skončený. Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu opätovne zdôraznil, že obžalovaný už bol predtým k danému nakladaču účastníkom zmluvného vzťahu, poznal históriu užívania stroja a jeho úkony pri prijatí ručiteľského záväzku mu dávali všetky potrebné vedomosti o právnych vzťahoch, ktoré s tým súvisia. Z výsluchov obžalovaného, svedka I. G. aj svedka S. J. vyplynulo, že obžalovaný presne vedel, o aké právne vzťahy ide a čo je predmetom snaženia poškodeného. Pokiaľ okresný súd uvádza, že nebolo preukázané, že vôbec došlo k zámene strojov, keďže leasingová zmluva bola uzavretá bez fyzickej obhliadky stroja, len na základe dokladov a fotodokumentácie poskytnutej I. G., že ani pri odoberaní stroj nemohol byť identifikovaný, lebo nemal príslušné znaky, prokurátor uviedol, že znova ide o argumenty prevzaté z predchádzajúceho rozsudku, ktoré nie sú v súlade s obsahom dokazovania, vykonaného na hlavnom pojednávaní. Súd doplnil pasáž o výpovedi K. Z. a skutočnosti, že odoberatý stroj nemal identifikačné znaky. Aj tu prvostupňový súd nevychádzal zo záverov, ktoré urobil odvolací súd na strane 13-15 zrušujúceho uznesenia, kde okrem iného podrobne uviedol dôvody, ktoré nasvedčujú, že predmetom leasingu a iných právnych vzťahov medzi zúčastnenými osobami bol skutočne nakladač GEHl 5640, pričom inkasnej spoločnosti bol odovzdaný úplne iný stroj. Dôkazy zabezpečené na účel nového rozhodnutia, nijako nezmenili skutočnosti, očividne vyplývajúce z dovtedajšieho dokazovania, totiž, že si obžalovaný od I. G. zapožičal stroj, ktorý bol predmetom leasingu a že stroj, ktorý následne odovzdal splnomocnenému zástupcovi leasingovej spoločnosti, bol iný, než požadovaný predmet leasingu. Prvú z týchto skutočností obžalovaný v podstate priznal na hlavnom pojednávaní dňa 10.11.2015, kde jednoznačne potvrdil kontinuitu totožnosti stroja od jeho prvej kúpy od pána A. až po rokovanie s inkasnou agentúrou. Svedok S. J. uviedol, že obžalovaný mu pri absencii identifikačných znakov tvrdil, že ide o predmet leasingu. Samotná fyzická zámena stroja vyplýva z fotodokumentácie predmetu leasingu, poskytnutej poškodeným, fotografií z obhliadky vydaného stroja a vyjadrenia svedka S. G. (malo byť zrejme uvedené I. G.-pozn. odvolacieho súdu) o identite vydaného stroja podľa fotografií. Ide o viacero na seba nezávislých dôkazov, čiže ich ťažko spochybňovať. Súd sa ani v novom rozsudku nevyjadril, prečo neuveril svedkovi I. G., hoci jeho výpoveď logicky zodpovedá zvyšným dôkazom. Pokiaľ okresný súd uvádza, že sporná je aj výška škody, keď znalec bez obhliadky, len na základe fotodokumentácie ohodnotil stroj na sumu 25.665 EUR, prokurátor uviedol, že znova ide o pasáž prevzatú z predchádzajúceho rozsudku. V tejto súvislosti uviedol, že na hlavnom pojednávaní konanom 23.1.2020 reagoval na názor krajského súdu a navrhol zmeniť právnu kvalifikáciu skutku na prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v súlade s časovou hodnotou stroja podľa odborného vyjadrenia. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Poškodený v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že sa stotožňuje s podaným odvolaním. K argumentu súdu, že obžalovaný nemal v úmysle spôsobiť škodu, nakoľko za túto zodpovedá ako ručiteľ zmluvy, uviedol, že nie je možné pristúpiť ku dekriminalizácii skutku len s odôvodnením, že páchatel zodpovedá za spôsobenú škodu. Trestnosť skutku nemôže byť vyvrátená len tou skutočnosťou, že sú porušené aj iné ako trestnoprávne normy. Je neprípustné, aby s poukazom na princíp „ultima ratio“ boli vylúčené prostriedky trestnej represie, ak sú splnené všetky predpoklady vzniku trestnej zodpovednosti len z dôvodu, že určité protiprávne konanie má súkromnoprávny základ, t.j. prichádza do úvahy súbežné uplatnenie pomocou súkromnoprávnych prostriedkov. K argumentu súdu, že nebolo preukázané, že vôbec došlo k zámene strojov, poukazuje na to, rovnako ako prokurátor, že okresný súd vôbec nevzal do úvahy výpoveď svedka I. G.. V predmetnom konaní podľa jeho názoru bol zadovážený celý súbor nepriamych dôkazov, ktoré preukazujú zodpovednosť obžalovaného. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Odvolací súd z hľadiska procesného postupoval podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por., pretože napadnutý rozsudok trpí takými chybami, ktoré nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 285 písm. b) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne neriadil citovanými zákonnými ustanoveniami.

Krajský súd primárne konštatuje, že skutkové zistenia, na ktorých súd prvého stupňa založil svoj oslobodzujúci rozsudok, nie sú logicky odôvodnené a zároveň sa odvolací súd ani nemôže stotožniť s úvahami právneho charakteru, na ktorých súd prvého stupňa založil svoj oslobodzujúci rozsudok.

Krajský súd na tomto mieste pripomína, že Okresný súd Námestovo rozsudkom, sp.zn. 4T/24/2014 z 20.4.2018 obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. zák. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Námestove sp. zn. Pv 281/13/5507-36 z 12.12.2014 pre skutok kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. Na základe odvolania podaného prokurátorom Krajský súd v Žiline uznesením, sp.zn. 3To/77/2018 z 31.1.2019, napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b) a c) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Vo svojom rozhodnutí krajský súd zrozumiteľne odôvodnil svoje skutkové a relevantné právne názory na prejednávajúcu trestnú vec a analýzou napadnutého rozsudku, ako i konania, ktoré mu predchádzalo, po preskúmaní predloženého súdneho a vyšetrovacieho spisu dospel k záveru, že neexistujú žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli podkladom pre zmenu názorov krajského súdu vyjadrených v označenom rozhodnutí.

Krajský súd po preskúmaní spisu zistil, že súd prvého stupňa sa v ďalšom konaní dôsledne neriadil právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v uznesení krajského súdu, sp.zn. 3To/77/2018 z 31.1.2019, v otázkach práva procesného aj práva hmotného. Okresný súd po zrušení veci na hlavných pojednávaniach 19.3.2019, 13.6.2019, 23.1.2020, nevykonal dôsledne dokazovanie v intenciách uvedených v zrušujúcom rozhodnutí. Nedoplnil dokazovanie v celom rozsahu tak, ako to v zrušujúcom rozhodnutí uviedol krajský súd.

V zmysle pokynu krajského súdu sa okresný súd dôsledne nezameral najmä na zistenie, kto prevzal kúpnu cenu vo výške 35.880,00,- Eur, resp. 25.116,- Eur po odpočítaní akontácie (prvej splátky) vo výške 10.764,00,- Eur, a to aj s poukazom na príjmové a výdavkové pokladničné doklady nachádzajúce sa v spise. Podľa listinného dôkazu na č.l. 250 spisu, peniaze vo výške 25.116,- EUR zaslala leasingová spoločnosť na účet vedený vo C. č. XXXXXXXXXX/XXXX a príjmom platby mal byť práve obžalovaný

T. P. Q.. V uvedených súvislostiach obžalovaný v rámci svojho vyjadrenia k výpovedi svedka I. G. uviedol, že bolo to tak, že v čase celej akcie bol v nemocnici a keď sa vrátil, stroj bol preleasingovaný a peniaze boli na účte. Odvolací súd len dedukuje, že išlo o účet obžalovaného a že skutočným príjemcom finančných prostriedkov bol práve obžalovaný.

Okresný súd postupom podľa § 269 Tr. por. neprečítal ani listinný dôkaz - spisový materiál z OO PZ v Leviciach sp. zn. ČVS:ORP-702/OVK-LV-2011. Obžalovaný aj v ďalšom konaní na svoju obhajobu tvrdí, že: „G. zobral stroj do Nitry a odtiaľ sa vrátil, že mu ho ukradli... Myslím, si, že si ho dal ukradnúť a že na tomto boli s A. predtým dohodnutí... V podstate boli s A. dohodnutí tak, že vezmú ešte jeden stroj a oba stroje veľký aj malý zmiznú a že to preplatí poisťovňa...“.

Súd prvého stupňa zrejme neporozumel odôvodneniu uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/77/2018 z 31.1.2019. Treba opätovne zhrnúť podstatu celej prejednávanej veci.

Spoločnosť F. Leasing, a.s., uzatvorila s dlžníkom I. G. (ďalej len Dlžník) dňa 8.2.2011 Leasingovú zmluvu č. LZF/11/00675. Predmetom financovania leasingovej zmluvy bol použitý stroj: Šmykom riadený nakladač GEHL r.v. 2009, VIN: GHL05640C00507529. Kúpna cena predmetu financovania predstavovala 35.880,00,- Eur s DPH, pričom Dlžník uhradil prvú zvýšenú splátku vo výške 10.764,00,- Eur s DPH. Súčasťou Leasingovej zmluvy bola Dohoda o platbách nájomného k zmluve č. LZF/11/00675, na základe ktorého sa Dlžník zaviazal splácať spoločnosti F. Leasing, a.s., pravidelné mesačné splátky spolu 44, každú vo výške 731,33,- Eur a to k 7. dňu v mesiaci, počnúc 7.3.2011. Dňa 8.2.2011 spoločnosť F. Leasing, a.s., uzatvorila so I. G. a obžalovaným T. P. ručiteľskú listinu, v ktorej obžalovaný prehlásil spoločnosti F. Leasing, a.s., že ručí za všetky záväzky I. G. vyplývajúce z leasingovej zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou Leasingovej zmluvy boli aj Všeobecné zmluvné podmienky finančného leasingu F. Leasing, a.s. pre stroje a zariadenia 02/10. Dlžník nedodrжал platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazal v predpise splátok a hrubo tak porušil dohodnuté zmluvné podmienky. Dlžník uhradil prvých 16 splátok, 17. splátku uhradil vo výške 17,84,- Eur dňa 28.2.2012 a nasledovné splátky neuhradil vôbec. Z dôvodu neuhradenia 17.- 21. splátky spoločnosť F. Leasing, a.s. vypovedala Leasingovú zmluvu ku dňu 8.2.2012, čo vyplýva z Ukončenia Leasingovej zmluvy č. LZF/11/00675 zo dňa 8.2.2012. V súlade s bodom 4.4.1 Všeobecných zmluvných podmienok platí, že ak leasingový nájomca mešká 25 a viac dní so zaplatením leasingovej splátky, zmluvnej pokuty alebo úroku z omeškania, a to i čiastočne, je spoločnosť F. Leasing, a.s., oprávnená vypovedať zmluvu. Podľa bodu 4.7.1 Všeobecných zmluvných podmienok tiež platí, že ak leasingový nájomca mešká s úhradou leasingovej splátky, a to i čiastočne, bez ohľadu jej čiastočného neskoršieho zaplatenia, t.j. ak ktorákoľvek takto splatná splátka nebude v 150. deň odo dňa splatnosti v plnej výške pripísaná na účet F., skončí sa leasingová zmluva automaticky 150 deň odo dňa splatnosti nezaplatennej splátky, ibaže by F. Leasing písomne vyhlásil, že na ďalšom pokračovaní leasingovej zmluvy trvá. Pokiaľ leasingová zmluva bude ukončená automaticky podľa tohto článku Všeobecných zmluvných podmienok, je leasingový nájomca povinný vrátiť predmet leasingu vrátane dokladov a príslušenstva, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou predmetu leasingu, do sídla F. Leasing najneskôr 155 deň odo dňa splatnosti nezaplatennej splátky, pokiaľ F. Leasing neurčí inak. V zmysle čl. 1.5.2. predmet leasingu je vo výlučnom vlastníctve F. Leasing a leasingový nájomca, pokiaľ na neho nebude prevedené vlastnícke právo podľa čl. 4, nesmie predmet leasingu predať, založiť alebo akýmkoľvek spôsobom zaťažiť v prospech tretích osôb, ani darovať.

Krajský súd, rovnako ako prokurátor, zdôrazňuje, že v posudzovanom prípade sa nerieši prípad pokračovania v leasingových splátkach po poškodení, zničení, strate, odcudzení alebo predčasnom opotrebení predmetu leasingu. Všetky tieto zmluvné dojednania už boli bezpredmetné, pretože išlo o situáciu, keď leasingovému nájomcovi pre neplatenie splátok sa odnímal predmet leasingu. Leasingová spoločnosť (leasingový prenajímateľ) nežiadala ďalšie splátky, ale ukončila zmluvný vzťah a uplatňovala si výkon svojho vlastníckeho práva k veci. Na posúdenie veci je právne irelevantné, kto a akým spôsobom zodpovedal počas trvania leasingového nájmu za škody na prenajatej veci, ani spôsob, akým mali byť platené leasingové splátky. Na posúdenie veci je právne irelevantné aj to, že podľa leasingovej zmluvy leasingový nájomca, t.j. svedok I. G., kým na neho nebude prevedené vlastnícke právo, nesmie predmet leasingu predať, založiť, alebo akýmkoľvek spôsobom zaťažiť v prospech tretích osôb, ani darovať.

Na posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného nemá vplyv ani tzv. judikovaná pohľadávka, ktorou bola vyriešená náhrada za nedodržanie zmluvných podmienok súvisiacich s vyúčtovaním predčasne ukončenej leasingovej zmluvy LZF/11/00675, pričom celkový nedoplatok so započítaním

dodatočne uhradených súm vo výške 777,67 Eur a 547,67 Eur (tieto dokonca po odobratí stroja uhradil obžalovaný) predstavoval sumu 13.704,64 Eur (rozsudok Okresného súdu Námestovo sp.zn. 2Bc/37/2013 z 3.4.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 13Cob/132/2015 z 28.10.2015).

Obžalovanému sa kladie za vinu, že po tom, ako po vzájomnej dohode so I. G. užíval pracovný stroj - šmykom riadený nakladač GEHL, rok výroby 2009, VIN:GHL05640C00507529, na ktorý uzatvoril dňa 8.2.2011 I. G. leasingovú zmluvu č. LZF/11/00675 so spoločnosťou F. Leasing, a.s., Panónska cesta 11, 852 01 Bratislava, zaplatil tri splátky, neskôr už neplatil, následne čoho si leasingová spoločnosť v zmysle uvedenej leasingovej zmluvy uplatnila vlastnícke právo na predmet leasingu, dňa 25.9.2012 odovzdal pracovníkovi zmluvného partnera F. Leasing, a.s., spoločnosti OZAS Finance, SR nezistený pracovný stroj nezisteného výrobcu namiesto nakladača GEHL, ktorý bol predmetom leasingu.

Z protokolu o odovzdaní a prevzatí vozidla spísaného pracovníkom zmluvného partnera F. Leasing, a.s., S. J., vyplýva, že stroj, ktorý odovzdal obžalovaný bol nefunkčný, mal pokazený motor, ktorý sa nachádzal mimo stroja, karoséria nanovo nastriekaná žltou farbou, na stroji chýbal štítok s výrobným číslom, interiér vozidla zničený, vyrabovaný, stroj nemal EČV, ani technický preukaz. Žiada sa pripomenúť, že svedok S. J. uviedol, že obžalovaný pri odovzdávaní stroja tvrdil, že ide o predmet leasingu.

V zmysle uzavretej leasingovej zmluvy predmetom leasingu bol použitý stroj: šmykom riadený nakladač GEHL, r.v. 2009 v hodnote 35. 880,00,- Eur.

K predmetu leasingu bol vypočutý svedok I. G., ktorý po tom, ako mu bola predložená fotodokumentácia z obhliadky stroja, jednoznačne uviedol, že stroj, ktorý je na predložených fotografiách, určite nie je stroj, ktorý on leasingoval. Tam sa jednalo o nový stroj, rok výroby 2009 a na fotografiách je nejaký starý stroj, s určitosťou to nie je stroj, ktorý mal ako predmet leasingu. Svedok na hlavnom pojednávaní stroj podrobnejšie popísal. Podľa vyjadrení svedka stroj bol zánovný. Nepamätá si nič také, že by na ňom nejaká časť nefungovala. Stroj bol plne kompletný. Stroj mal paletyzačné vidly a lyžicu. Mal okná, sedačku. Myslí si, že tieto zariadenia mal stroj od začiatku. Stroj bol žltej farby, mriežka vpredu nebola a stroj mal všetky sklá z bokov mriežky. To, že ten stroj nie je ten, ktorý brali na leasing, by mohol potvrdiť jeho otec. Svedok zároveň uviedol, že on stroj používal na prácu v stavebníctve. Keď prišla kríza, nemal prácu, tak ho na žiadosť požičal obžalovanému s tým, že bude za stroj platiť aj leasingové splátky. Svedok v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaný mu vyslovene povedal, že tento stroj má na robotách na južnom Slovensku a že leasing za uvedený stroj platiť bude.

Svedok I. G. v ďalšom konaní pri svojej výpovedi zotrval na tom, že predmetný stroj bol funkčný, bol používaný na stavebné účely, so strojom sa pracovalo na Orave. Stroj mal štandardnú výbavu ako lyžica, vidly, miešačka na betón. Ďalej uviedol, že ten stroj videl asi tri mesiace predtým, ako ho prišla zobrať leasingovka. Po nahliadnutí fotografií na č.l. 126-151 svedok zotrval na tom, že nie je to ten stroj, ktorý bol predmetom leasingu. Tiež uviedol, že nebol A. „biely kôň“. Podľa jeho názoru, s A. musel byť dohodnutý obžalovaný, aj keď bol v nemocnici.

Neobstojí argument okresného súdu, že nebolo preukázané, že vôbec došlo k zámene strojov, keďže leasingová zmluva bola uzavretá bez fyzickej obhliadky stroja, len na základe dokladov a fotodokumentácie poskytnutej I. G.. Je nepochybné, že svedok I. G. poznal históriu stroja a na stroji aj pracoval. Dokonca k identifikácii stroja by sa vedel vyjadriť aj otec svedka.

Okresný súd sa ani v poradí druhom rozsudku s výpoveďami svedka I. G. nijako nevysporiadal, dokonca jeho svedecké výpovede v súhrne ostatných dôkazov ani nehodnotil. V odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol, prečo svedkovi I. G. neuveril. Treba pripomenúť, že menovaný svedok bol riadne poučený o význame svedeckej výpovede, aj o trestných následkoch krivej výpovede, navyše svedok pred okresným súdom zložil prísahu.

V okolnostiach danej veci aj krajský súd poukazuje na výpoveď samotného obžalovaného, ktorý rovnako poznal históriu stroja. Obžalovaný vyslovene uviedol, že on stroj kúpil od A.. Chvíľu na ňom robil, potom ochorel, ležal v nemocnici a sám nevedel, či ešte bude vládvať vykonávať prácu. Preto ho chcel A. vrátiť, s čím on nesúhlasil. Počas jeho pobytu v nemocnici A. vybavil leasing s tým, že ho na leasing zobral G.

a z neho urobili ručiteľa. G. na ňom chvíľu robil, potom mu ho vrátil, že nemá dostatok práce. On taktiež na ňom chvíľu robil, ale stroj však nebol taký výkonný ako predtým. Potom sa pokazil. Išlo o totožný stroj, ktorý mu pán G. požičal. Bol to ten istý stroj, ktorý od A. kúpil.

V ďalšom konaní súd opätovne vypočul obžalovaného, ktorý uviedol, že pôvodne mal tento stroj A. s tým, že, v čase, keď bol v nemocnici, tak za ním prišli, že ho chcú zobrať na leasing, aby im dal doklad, že im dám prácu, teda aby im robil ručiteľa. Tento stroj však bol výkonnosťne veľmi slabý, nestíhal, a preto sa na ňom nerobilo. Ten malý stroj bol u neho na dvore. Rozobral ho, niečo na ňom pozvával, ale leasing sa naň neplatil. Potom prišli z leasingovky a stroj zobrali. On keď sa vrátil z nemocnice, tak stroj už bol v leasingu. Z leasingovej spoločnosti ho nikto nebol ani pozrieť, nakoľko A. s G. im ukázali len fotku, že sa jedná o zánovný stroj. On nebol pri uzatváraní leasingovej zmluvy. V podstate z nemocnice prišiel po všetkom. On stroj kúpil od A. a potom ho predal leasingovke. Ten stroj bol u neho na dvore, iba raz si ho požičal G. na jeden alebo dva dni a potom mu ho vrátil. Bol to ten istý stroj. K výpovedi svedka I. G. uviedol, že bolo to tak, že v čase celej akcie bol v nemocnici a keď sa vrátil, stroj bol preleasingovaný a peniaze boli na účte.

Okresný súd sa ani v poradí druhom rozsudku s výpoveďami obžalovaného nijako nevysporiadal, dokonca jeho druhá výpoveď zo dňa 19.3.2019 nie je citovaná ani v odôvodnení napadnutého rozsudku.

V prejednávanej trestnej veci treba tiež zdôrazniť, že obžalovaný bol síce len ručiteľom a leasingovým nájomcom bol svedok I. G., avšak v posudzovanom prípade je podstatná práve tá skutočnosť, že obžalovaný poznal históriu predmetu leasingu. Nešlo o osobu, ktorá pred tým, ako na základe dohody so I. G., predmetný stroj užívala, nemala o stroji nijakú vedomosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou trestného spisu, je zistiteľné, že dodávateľom predmetu leasingu, t.j. šmykom riadeného nakladača zn. GEHL, bol samotný obžalovaný. Obžalovaný ako predávajúci na základe kúpnej zmluvy zo dňa 8.2.2011 predal nakladač GEHL kupujúcemu - F. Leasing, a.s. za kúpnu cenu 35.880,00,-Eur. Obžalovaný ako predávajúci záväzne prehlásil, že je vlastníkom nakladača. Obžalovaný podpísal aj dohodu o postúpení a započítaní pohľadávok k zmluve č. LZF/11/00675, ručiteľskú listinu. Obžalovaný vystavil faktúru č. 110013 na sumu 25.116,-Eur, na základe ktorej fakturoval F. Leasing, a.s., šmykom riadený nakladač GEHL 5640, VIN: GHL05640C00507529, ako aj presuvný podkop CanginiBene CX2,6. V spise sa nachádza aj príjmový pokladničný doklad zo dňa 8.2.2011 vystavený obžalovaným, z ktorého vyplýva, že obžalovaný (T. P., Q., XXX XX F. XXX) prijal od I. G. sumu 10.764,- Eur ako čiastočnú úhradu faktúry VF 110013. V spise sa nachádza aj výdavkový pokladničný doklad zo dňa 8.2.2011 vystavený I. G., z ktorého je zistiteľné, že I. G. vyplatil obžalovanému (T. P., Q., F. XXX) sumu 10.764,- Eur za úhradu faktúry FA 110013. K špecifikácii predmetu leasingu sa v spise nachádza aj listinný doklad označený ako „Podklad pre rozhodnutie“, z ktorého je zistiteľné, že predmetom leasingu mal byť šmykom riadený nakladač GEHL, r.v. 2009, 540 motohodín, lyžica, palet., VD podkop, malo ísť o takmer nový stroj s príslušenstvom od dodávateľa T. P. Q..

Nie je podstatné ani to, že pri uzatváraní leasingovej zmluvy konal I. G. a nie obžalovaný, nakoľko bol v tom čase hospitalizovaný v nemocnici. Na č.l. 240 spisu sa nachádza kópia osvedčenia o pravosti podpisu obžalovaného, z ktorého vyplýva, že dňa 8.2.2011 v Ružomberku pred pracovníčkou poverenou notárkou JUDr. Jitkou Lehotskou bola osvedčená pravosť podpisu T. P., ktorý zároveň pred touto osobou vlastnoručne podpísal listinu (bližšie neurčenú - pozn. odvolacieho súdu). Keďže obžalovaný podľa vlastných tvrdení bol hospitalizovaný v nemocnici v Ružomberku, nie je vylúčené, že všetky príslušné doklady týkajúce sa leasingu mohol podpísať samotný obžalovaný aj počas hospitalizácie v Ružomberku, ktorá mala trvať od 3.2.2011 do 11.2.2011. Naviac je nepochybné, že podpisy na príslušných listinách obžalovaný doposiaľ nenapadol. Obžalovaný doposiaľ nenamietal ani tú skutočnosť, že ako dodávateľ leasingovej spoločnosti nedodal na základe kúpnej zmluvy č. 1100675/KZ z 8.2.2011 šmykom riadený nakladač GEHL 5640, s konkrétnym číslom VIN: GHL05640C00507529.

Všeobecne treba pripomenúť, že výpoveď obžalovaného je dôkazom rovnocenným s ostatnými dôkazmi. Obsah výpovede obžalovaného je zároveň formou jeho obhajoby, pričom krajský súd neopomína, že obžalovaný sa môže brániť spôsobom, ktorý uzná za vhodný, a teda i tvrdeniami, ktoré sa nezakladajú na pravde. Pravdivosť tvrdení obžalovaného je však potrebné vyvrátiť procesne relevantnými dôkazmi a zistením skutkového stavu veci, o ktorom nie sú pôvodné pochybnosti a ktoré zároveň vyvracajú výpoveď a obhajobu obžalovaného.

Je pochopiteľné, že obžalovaný T. P. popiera spáchanie súdeného skutku. Využíva tak svoje zákonné právo hoci aj beztrestne klamať. Výpoveď obžalovaného musí súd vždy posudzovať s rešpektom a s ohľadom aj na to, že môže uvádzať nepravdu a tú prezentovať ako jedinou pravdu - svoju. Preto je vždy v prioritnom záujme obžalovaného predložiť súdu svoje alibi, a tak dodať svojim vyjadreniam „punc úplnej pravdivosti“.

Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadať najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka (poškodeného) k obžalovanému alebo poškodenému, teda či svedok s obžalovaným alebo poškodeným je v príbuzenskom vzťahu, resp. (ne)priateľskom, susedskom či zamestnávateľskom vzťahu, prípadne v inom vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného, často hmotného záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčiny vyplývajúce či už z pozitívneho alebo negatívneho pomeru medzi svedkom a obžalovaným alebo svedkom a poškodeným, ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je. Pritom nemožno opomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaného má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu, a preto logicky i právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu, kým nie je preukázaný opak.

Krajský súd sa prikláňa k názoru prokurátora, že dôkazy zabezpečené na účel nového rozhodnutia, nijako nezmenili skutočnosti, očividne vyplývajúce z dovtedajšieho dokazovania, totiž, že obžalovaný si od I. G. zapožičal stroj, ktorý bol predmetom leasingu a že stroj, ktorý následne odovzdal splnomocnenému zástupcovi leasingovej spoločnosti, bol iný, než požadovaný predmet leasingu. Prvú z týchto skutočností obžalovaný v podstate priznal na hlavnom pojednávaní dňa 10.11.2015, kde jednoznačne potvrdil kontinuitu totožnosti stroja od jeho prvej kúpy od pána A. až po rokovanie s inkasnou agentúrou. Svedok S. J. uviedol, že obžalovaný mu pri absencii identifikačných znakov tvrdil, že ide o predmet leasingu. Samotná fyzická zámena stroja vyplýva z fotodokumentácie predmetu leasingu, poskytnutej poškodeným, fotografií z obhliadky vydaného stroja a vyjadrenia svedka S. G. (malo byť zrejme uvedené I. G. - pozn. odvolacieho súdu) o identite vydaného stroja podľa fotografií. Svedok I. G. v ďalšom konaní doslova uviedol, že predmetný stroj videl asi tri mesiace predtým, ako ho prišla zobrať leasingovka. Svedok sa jednoznačne vyjadril, že on by leasingovej spoločnosti stroj odovzdal, ale stroj už nebol u obžalovaného.

Pokiaľ okresný súd uvádza, že sporná je aj výška škody, keď znalec bez obhliadky, len na základe fotodokumentácie ohodnotil stroj na sumu 25.665,- EUR, treba pripomenúť, že prokurátor na hlavnom pojednávaní konanom 23.1.2020 reagoval na názor krajského súdu a navrhol zmeniť právnu kvalifikáciu skutku na prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v súlade s časovou hodnotou stroja podľa odborného vyjadrenia. Nie sú nijaké pochybnosti ohľadne určenia všeobecnej hodnoty predmetu leasingu na základe fotodokumentácie vypracovaného súdnym znalcom Ing. Martinom Obtulovičom.

Odvolací súd nemá v úmysle opustiť postavenie nestranného tribunálu, ale jeho povinnosťou je hľadať cestu k spravodlivosti, ktorá nepatrí len obžalovanému, ale všetkým. Následne úlohou súdu prvého stupňa po doplnení dokazovania v naznačenom smere bude logickým spôsobom vyhodnotiť všetky dôkazy jednotlivo, ale aj v ich súvislostiach tak, aby došlo k naplneniu primárneho cieľa - zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci, ktorým je spravodlivé rozhodnutie súdu. Takýto postup súdu súvisí s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatelov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Odvolací súd poukazuje tiež na to, že okresný súd vykonal hlavné pojednávanie 24.1.2020, na ktorom vyhlásil odsudzujúci rozsudok, v neprítomnosti obžalovaného a jeho obhajcu, bez toho, aby mal súhlas od obžalovaného na konanie v neprítomnosti. Týmto postupom okresného súdu došlo k závažnému skráteniu práv obžalovaného, ktoré sú mu zaručené Trestným poriadkom, najmä za účelom uplatnenia obhajoby.

Za existujúceho skutkového a právneho stavu potom odvolaciemu súdu nezostalo nič iné, len podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd.

Právnym názorom treba rozumieť názor odvolacieho súdu vyslovený v otázkach procesného aj hmotného práva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.